

Sygn. akt VI U 386/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 sierpnia 2020 roku.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący sędzia Przemysław Chrzanowski

po rozpoznaniu w dniu 10 sierpnia 2020 roku w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy S. Ł.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddziałowi w W.

o zasiłek chorobowy za okres od 1 września 2019 roku do 11 grudnia 2018 roku

w związku z odwołaniem S. Ł.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddziału w W.

z dnia 10 października 2018 roku, znak (...),

z dnia 18 października 2018 roku, znak (...),

z dnia 20 listopada 2018 roku, znak (...) oraz

z dnia 14 grudnia 2018 roku, znak (...)

oddala odwołania.

ZARZĄDZENIE

(...)

Sygn. akt VI U 386/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 października 2018 roku znak: 450000/CW/617789 Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. odmówił S. Ł. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 1 września 2018 roku do 9 października 2018 roku. W uzasadnieniu wskazał, że niezdolność do pracy od 5 lutego 2018 roku należy zaliczyć do jednego okresu zasiłkowego, który został wykorzystany z dniem 7 sierpnia 2018 roku.

(decyzja z dnia 10 października 2018 roku – a.r.)

Decyzją z dnia 18 października 2018 roku znak: 450000/CW/624308 Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. odmówił S. Ł. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 10 października 2018 roku do 28 października 2018 roku.

W uzasadnieniu wskazał, że niezdolność do pracy od 5 lutego 2018 roku należy zaliczyć do jednego okresu zasiłkowego, który został wykorzystany z dniem 7 sierpnia 2018 roku.

(decyzja z dnia 18 października 2018 roku – a.r.)

Decyzją z dnia 20 listopada 2018 roku znak: 450000/CW/630756/2018 Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. odmówił S. Ł. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 29 października 2018 roku do 20 listopada 2018 roku. W uzasadnieniu wskazał, że niezdolność do pracy od 5 lutego 2018 roku należy zaliczyć do jednego okresu zasiłkowego, który został wykorzystany z dniem 7 sierpnia 2018 roku.

(decyzja z dnia 20 listopada 2018 roku – a.r.)

Decyzją z dnia 14 grudnia 2018 roku znak: 450000/CW/636366/2018/ZAS Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. odmówił S. Ł. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 21 listopada 2018 roku do 11 grudnia 2018 roku. W uzasadnieniu wskazał, że niezdolność do pracy od 5 lutego 2018 roku należy zaliczyć do jednego okresu zasiłkowego, który został wykorzystany z dniem 7 sierpnia 2018 roku.

(decyzja z dnia 14 grudnia 2018 roku – a.r.)

Od powyższych decyzji S. Ł. złożył cztery odwołania, wnosząc o zmianę tych decyzji poprzez przyznanie prawa do spornego zasiłku chorobowego za okres od 1 września 2018 roku do 11 grudnia 2018 roku oraz wskazując w uzasadnieniu, że schorzenia z powodu których był niezdolny do pracy były różnymi jednostkami chorobowymi i nie były schorzeniami współistniejącymi.

(odwołanie – k. 1-3, k. 1-3 a.s. VI U 387/18, k. 1-5 a.s. VI U 192/19, k. 1-5 a.s. VI U 193/19)

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołań, powołując się na zasadność zaskarżonych decyzji i argumentacji w nich zawartych.

(odpowiedzi na odwołania – k. 17-17v, k. 30-30v a.s. VI U 192/19)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołujący S. Ł. do dnia 31 sierpnia 2018 roku był zatrudniony u płatnika składek, pracodawcy (...) S.A. Stosunek pracy ustał z dniem 27 sierpnia 2018 roku w wyniku rozwiązania umowy o pracę bez zachowania okresu wypowiedzenia.

Brak było zatem podstaw do zawiadomienia (...) S.A. o niniejszym postępowaniu, które dotyczy okresu od dnia 1 września 2018 roku.

(rozwiązanie umowy o pracę – k. 4; świadectwo pracy – k. 144-145)

Odwołujący był niezdolny do pracy z powodu następujących schorzeń:

- od 5 lutego 2018 roku do 7 marca 2018 roku z powodu schorzenia o symbolu M54 (ból grzbietu),
- od 3 marca 2018 roku do 6 kwietnia 2018 roku z powodu schorzenia o symbolu G54 (zaburzenia korzeni rdzeniowych i splotów nerwowych),
- od 7 kwietnia 2018 roku do 3 maja 2018 roku z powodu schorzenia o symbolu M54 (ból grzbietu),
- od 4 maja 2018 roku do 2 czerwca 2018 roku,
- od 3 czerwca 2018 roku do 3 lipca 2018 roku,

- od 4 lipca 2018 roku do 3 sierpnia 2018 roku,
- od 26 lipca 2018 roku do 7 sierpnia 2018 roku z powodu schorzenia o symbolu N20 (kamica nerki i moczowodu z objawami kolki nerkowej),
- od 6 sierpnia 2018 roku do 20 sierpnia 2018 roku z powodu schorzenia o symbolu F31 (zaburzenia afektywne dwubiegunowe),
- od 21 sierpnia 2018 roku do 4 września 2018 roku z powodu schorzenia o symbolu F33 (zaburzenia depresyjne nawracające),
- od 5 września 2018 roku do 18 września 2018 roku z powodu schorzenia o symbolu F33 (zaburzenia depresyjne nawracające),
- od 19 września 2018 roku do 9 października 2018 roku z powodu schorzenia o symbolu F33 (zaburzenia depresyjne nawracające).

Niezdolność do pracy w powyższych okresach była powodowana przez różne choroby. Od 5 lutego 2018 roku od 3 sierpnia 2018 roku przez schorzenia związane z dolegliwościami dotyczącymi kręgosłupa, od 26 lipca 2018 roku do 7 sierpnia 2018 roku z powodu schorzeń urologicznych, a od 6 sierpnia 2018 roku do 20 sierpnia 2018 roku z powodu schorzeń psychiatrycznych. Niezdolność do pracy od 26 lipca 2018 roku do 7 sierpnia 2018 roku z przyczyn urologicznych częściowo współistniała ze schorzeniami psychiatrycznymi występującym od 6 sierpnia 2018 roku oraz schorzeniami kręgosłupa występującymi do 3 sierpnia 2018 roku. Niezdolność do pracy związana ze schorzenia urologicznymi nakładała się ze schorzeniami kręgosłupa trwającymi do 3 sierpnia 2018 roku oraz psychiatrycznymi które rozpoczęły się 6 sierpnia 2018 roku.

Za powyższe okresy niezdolności do pracy odwołujący otrzymał zwolnienia lekarskie – z wyjątkiem okresu dwóch dni: 4 oraz 5 sierpnia 2018 roku (odpowiednio: sobota i niedziela).

Odwołujący był niezdolny do pracy – z powodu różnych schorzeń – w sposób **ciągły** od dnia 5 lutego 2018 roku do dnia 11 grudnia 2018 roku.

Odwołujący wyczerpał okres zasiłkowy 182 dni z dniem 7 sierpnia 2018 roku.

(opinia biegłego neurologa J. S. – k. 27-27v; opinia biegłego psychiatry M. L. – k. 67-69; uzupełniająca opinia biegłego neurologa J. S. – k. 81; uzupełniająca opinia biegłego psychiatry M. L. – k. 93-94; opinia biegłego urologa P. M. – k. 125-128)

Odwołujący był także niezdolny do pracy tuż przed ww. okresem, tj. od 8 listopada 2016 roku do 2 lutego 2018 roku (z wyjątkiem 4 dni, za które nie ma zwolnień lekarskich) i za ten okres otrzymał – w formie zasiłku chorobowego i wynagrodzenia chorobowego – świadczenia za 448 dni. Łącznie z ww. 182 dniami, stanowi to okres 630 dni. Z kolei wynikające z akt rentowych stałe wynagrodzenie zasadnicze wynosiło 14.000,00 zł.

(dowód: akta rentowe)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy oraz opinii biegłych głównych i uzupełniających neurologa J. S. oraz psychiatry M. L. i opinii biegłego urologa P. M.. Sąd ocenił opinie jako sporządzone zgodnie ze sztuką orzekania przez biegłych, jako spójne co do wniosków oraz w pełni weryfikowalne. Opinie zostały sporządzone przez specjalistów z zakresu schorzeń, co do których odwołujący pozostawał niezdolny do pracy. Odwołujący oraz organ rentowy nie wnosili zastrzeżeń do opinii, które były spójne w zakresie oceny stanu zdrowia odwołującego oraz wniosków płynących z opinii. Strony nie wnosiły o uzupełnienie materiału dowodowego.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie jest odwołanie S. Ł. od czterech decyzji ZUS odmawiających mu prawa do zasiłku chorobowego za okresy: od 1 października 2018 roku do 9 października 2018 roku, od 10 października 2018 roku do 28 października 2018 roku, od 29 października 2018 roku do 20 listopada 2018 roku oraz od 21 listopada 2018 roku do 11 grudnia 2018 roku. Podstawą odmowy prawa do zasiłku chorobowego było uznanie przez ZUS, że odwołujący wyczerpał okres zasiłkowy z dniem 7 sierpnia 2018 roku.

Zgodnie z art. 8 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t.j. – Dz. U. z 2020 roku, poz. 870, dalej jako: ustawa zasiłkowa) zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 - nie dłużej jednak niż przez 182 dni, a jeżeli niezdolność do pracy została spowodowana gruźlicą lub występuje w trakcie ciąży - nie dłużej niż przez 270 dni. Powyższy okres jest tzw. okresem zasiłkowym, którego wyczerpanie skutkuje odmową przyznania prawa do dalszego zasiłku chorobowego. Okres zasiłkowy przy schorzeniach odwołującego wynosił 182 dni. Z kolei art. 9 ust. 1 ustawy zasiłkowej wskazuje, że do okresu zasiłkowego wskazanego w art. 8 tej ustawy zalicza się również wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy, a w swym ust. 2 wskazuje on, że do owego okresu zalicza się również okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej, a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni. Do tego samego okresu zasiłkowego wobec tego podlegają zaliczeniu niezdolności do pracy te które nie są przerwane (nie dzieli ich chociażby jeden dzień przerwy). Nie ma w tym przypadku znaczenia czy schorzenia są tożsame, współlistniejące czy różnią się od siebie w znaczeniu medycznym.

W przypadku odwołującego organ rentowy zasadnie wszystkie niezdolności do pracy od 5 lutego 2018 roku do 11 grudnia 2018 roku zaliczył do jednego okresu zasiłkowego. Sąd wskazuje, że odwołujący ma rację, że schorzenia na które leczył się od 5 lutego 2018 roku do 3 sierpnia 2018 roku, od 26 lipca 2018 roku do 7 sierpnia 2018 roku oraz od 6 sierpnia 2018 roku do 9 października 2018 roku wynikały z różnych jednostek chorobowych. Jednak w tej sprawie wystąpił przypadek, gdy niezdolności do pracy odwołującego, które rozpoczęły się 5 lutego 2018 roku, a zakończyły się 11 grudnia 2018 roku, nie były przerwane ani jednym dniem przerwy, ani jednym dniem, w którym odwołujący byłby zdolny do pracy. Odwołujący w żaden sposób, mimo ciężącego na nim ciężaru dowodu, nie udowodnił odzyskania zdolności do pracy i przerwania w ten sposób ciągłej niezdolności do pracy, np. poprzez złożenie zaświadczenia od lekarza medycyny pracy o odzyskaniu zdolności do pracy. Sam fakt, że odwołujący nie wziął zwolnienia lekarskiego za dwa dni: 4 oraz 5 sierpnia 2018 roku (odpowiednio: sobota i niedziela), nie może stanowić o tym, że ma prawo do obliczania okresu zasiłkowego od nowa. Gdyby to było możliwe, to postępując w ten sposób, każdy długotrwale chory mógłby „przerywać” okres zasiłkowy i żądać kolejnych zasiłków chorobowych. W ocenie Sądu niewątpliwie stanowiłoby to obejście ww. przepisów ustawowych.

W okresie dwóch dni od 4 sierpnia 2018 roku do 5 sierpnia 2018 roku, kiedy nie było ani niezdolności do pracy z przyczyn związanych z dolegliwościami kręgosłupa, ani niezdolności psychiatrycznych, występowała niezdolność do pracy z przyczyn urologicznych – kamica nerkowa. Nie ma znaczenia to co podnosił odwołujący, że nie wiedział, że za ten okres zostanie wystawione zwolnienie lekarskie. Niezdolność do pracy również w tych dniach została potwierdzona opinią biegłego neurologa, której odwołujący nie kwestionował. Oznacza to, że nawet jeśli tak jak w przypadku odwołującego jednostki chorobowe z powodu których był niezdolny do pracy były różne, to i tak podlegają zaliczeniu do jednego okresu zasiłkowego, który należy liczyć od 5 lutego 2018 roku i który po 182 dniach upłynął w dniu 7 sierpnia 2018 roku (w tym dwa dni bez zapłaty zasiłku chorobowego, czyli za ww. 4 i 5 sierpnia 2018 roku).

Niezdolności do pracy powstałe po ww. okresie, które podlegają zaliczeniu do tego okresu zasiłkowego tj. od 1 września 2018 roku do 9 października 2018 roku, od 10 października 2018 roku do 28 października 2018 roku, od 29 października 2018 roku do 20 listopada 2018 roku oraz od 21 listopada 2018 roku do 11 grudnia 2018 roku nie uprawniają odwołującego do prawa do zasiłku chorobowego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na mocy art. 477¹⁴ k.p.c. oraz ww. przepisów oddala odwołania S. Ł. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddziału w W. z dnia 10 października 2018 roku, znak (...), z dnia 18 października 2018 roku, znak (...), z dnia 20 listopada 2018 roku, znak (...) oraz z dnia 14 grudnia 2018 roku, znak (...), uznając że S. Ł. nie ma prawa do zasiłku chorobowego za łączny okres od 1 września 2018 roku do 11 grudnia 2018 roku.